

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Søren Kolstrup spørger mig, hvad det er for nogle konkrete områder, hvor jeg kunne forestille mig, at SF eventuelt ville acceptere brugen af genteknologi for at sikre fødevareforsyningen i fattige ulande.

Det er en teoretisk diskussion, fordi foreløbig er det som sagt ikke en type af projekter, vi har set udviklet. Der har ikke været kommerciel drivkraft bag dem. Derfor er det en teoretisk diskussion om fremtiden, vi har.

Men under den forudsætning vil jeg sige, at f.eks. planter, som har en bedre tørkeresistens til dyrkning i områder, hvor det har en relevans, kunne være en mulighed. Det er bare et eksempel. Det vil vi ikke principielt udelukke for al evig fremtid kunne være en mulighed.

Vi påpeger bare, at det kræver, at udviklingen bliver styret af andet end kommercielle hensyn, at der er en fordelingspolitisk situation, der gør, at ulandene rent faktisk har mulighed for at benytte produkterne, og at den normale risikovurdering for miljø osv. naturligvis også er gennemført, selv når der måtte være en positiv mening med at bruge produkterne.

Om det betyder, at det spørgsmål, som hr. Søren Kolstrup rejser om en mulig spredning, selvfølgelig er relevant stadig væk. Hvis der er en risiko for, at nogle ting spredt sig til andre arter osv., bør det da indgå i risikovurderingen med den mulige konsekvens, at vi alligevel siger nej, selv om der var nogle positive argumenter.

Hr. Jens Kirk spørger, om vi så ikke kan være sådan lidt mere positive over for det. Nej, det kan vi ikke. Den udvikling, vi ser i øjeblikket, er drevet af nogle forkerte motiver, den går i den forkerte retning, og den er vi hundrede procent lodret imod, og derfor tror jeg ikke, at hr. Jens Kirk skal forvente større forbrødring mellem SF og Venstre på det punkt i nær fremtid.

Så spørger hr. Egil Møller, hvordan man kan sikre sig fuld viden, hvis man går på restaurant eller spiser hos sine venner. Ved at spørge sig for, vil jeg foreslå. Det, der er sikkerheden her, er, at alle produkter, når de bliver købt ind i detailhandelen og på anden vis, er mærkede, sådan at de, der foretager indkøbene, har mulighed for at foretage et frit valg. Og hvis hr. Egil Møller ikke er tryk ved sine venner, må han jo selv forholde sig til det problem.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal takke SF for svaret. Jeg forstår SF's svar således, at man siger, at der ikke kan være tale om at bruge de her gensplejtede planter, så længe den nuværende samfundstilstand er, som den er, hvor det f.eks. er Monsanto, der i den grad kører løbet. Der skal snarere være tale om et brud med kapitalismen og en mere demokratisk tilstand. Det er det ene. Det andet er, at der ikke skal være mulighed for, at pollen kan flyve.

Så under disse to forudsætninger er jeg i sandhed enig med hr. Jørn Jespersen i, at det er en meget teoretisk situation, ikke fordi jeg ikke kan forestille mig et brud med kapitalismen, men fordi pollen jo nu engang er pollen og kan flyve af sted.

Egil Møller (DF):

Regeringens redegørelse om etik og genteknologi er både interessant og måske også skræmmende læsning. Dette område er så kompliceret og vanskeligt at overskue, at intet menneske med rette kan påstå at være i stand til at overskue alle konsekvenser af den nye viden og den teknologiske anvendelse.

Genteknologien stiller menneskeheden over for en række etiske og dermed politiske udfordringer. Den nye teknologi giver os nye muligheder for at bryde ind i naturens biologiske kredsløb. Vi politikere har sammen med befolkningen en pligt til at tage stilling til, hvordan vi kan og vil anvende den nye teknologi.

Det er vel vanskeligt, og man kan sige, at det er naturligt, at alle folkeslag ønsker sig øget velstand og øget livskvalitet, og dette skal nås ved, at vi samtidig sikrer, at naturen ikke går amok, for at sige det populært, så vi må have et så højt sikkerhedsniveau som overhovedet muligt. Kan den nye teknologi bibringe kommende generationer en højere velfærd, er det positivt. Problemet er dog set med Dansk Folkepartis øjne, om vi har tilstrækkelig sikkerhed og viden om denne nye teknologi. Udviklingen inden for området går stærkt, idet forskningen er globaliseret.

Når vi ser på, hvordan genteknologien kan anvendes til gavn ikke alene for mennesker, men også for den omliggende natur, må vi samtidig acceptere en eventuel risiko for skader, som vi på nuværende tidspunkt ikke kan forudse – det er der formentlig enighed om i alle partier – sådan at vi tager de størst mulige